

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: V. Ch., narozen X,
státní příslušník X
t.č. pobytem X,
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 110 00

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky Praha,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2025 č. j. OAM-1026/ZA-ZA11-K12-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 3. 2. 2025 č. j. OAM-1026/ZA-ZA11-K12-2024, žalovaný rozhodl tak, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), se neuděluje.

II.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že dne 5. srpna 2024 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, v rámci které bylo zjištěno, že v pochází z Moldavské republiky, přičemž má v České republice povolen trvalý pobyt a pobývá zde spolu s manželkou a společnou nezletilou dcerou, kdy podaná žádost vychází z toho, že se v České republice dopustil drogové trestné činnosti, pro kterou byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze, č.j.: 73 T 7/2019, ze dne 26. května 2020, a to k podmíněnému trestu, kdy pro identickou činnost byl následně vyžádán k předání pro stíhání v domovském státě, což Městský soud v Praze pochopitelně odmítl, a to v rámci rozhodnutí č.j.: Nt 405/2023, kdy označil vydání žalobce za nepřipustné, neboť nemůže být stíhán a trestán pro identickou trestnou činnost, pro kterou již by řešen v České republice. Uvedené elementární pravidlo však Moldavská republika nadále nerespektuje a trvá na duplicitním postihu žalobce, kdy žalobce dává tuto skutečnost do souvislosti s tím, že trestnou činnost páchal společně s L. B., který byl jako první odhalen policejním orgánem, avšak s ohledem na to, že se jedná o syna tamního ředitele generální inspekce bezpečnostních sborů, tak moldavská policie vyřešila jeho vlastní drogovou činnost tím, že z něj formálně učinila „policejního agenta“, a na podkladě jeho dalších řízených provokací byl žalobce nabádán k pokračování v trestné činnosti, jak ostatně konstatoval ve svém rozsudku i Městský soud v Praze. Jinými slovy, ačkoliv žalobce sám nemá žádný konflikt s domovským státem, tak má domovský stát konflikt s jeho osobou, a to ve zjevné snaze obhájit vstřícný postup vůči spolupachateli B., kdy nerespektuje zákaz dvojího trestání a zcela otevřeně požaduje žalobce k vydání do domovského státu, kde mu hrozí citelný trest odnětí svobody, za kterou byl v ČR trestán toliko podmíněným trestem. Uvedené by žalobce nijak neznepokojovalo, pokud by ovšem disponoval platným cestovním dokladem, avšak tímto nedisponuje, a nezbývá mu tedy než požádat o udělení mezinárodní ochrany, neboť jeho další pobývání v ČR bez cestovního dokladu by mohlo být vnímáno jako důvod pro uložení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Podle žalobce z odůvodnění doloženého rozsudku i z rozhodnutí o nevydání žalobce do ČR zřetelně vyplývá, že je i v současné době vyžádán ke stíhání do domovského státu, a to pro trestnou činnost, pro kterou již byl odsouzen, přičemž skutečnost, že jeho spolupachatel B. je v Moldavsku veden jako policejní agent, který následně provokoval další trestnou činnost žalobce. Není zrovna obvyklé, aby policejní orgán rekrutoval agenty ex post, tj. až v situaci, kdy odhalí jejich vlastní trestnou činnost, přičemž ačkoliv sám B. byl následně potrestán toliko mírným a výchovným trestem, tak žalobci nyní hrozí trest okolo 20 let, byť fakticky mu nemá hrozit vůbec nic, pokud už byl za totožnou činnost odsouzen v ČR. Žalobce tudíž čelí pronásledování, které nemá jak jinak řešit, než cestou azylového řízení, neboť pokud jeho žádosti vyhověno nebude, tak mu v budoucnu bude uloženo správní vyhoštění, kdy jeho nucené vycestování do domovského státu s sebou ponese duplicitní postih, což je nepřipustné. Právě z tohoto důvodu český soud odmítl vydání žalobce do domovského státu, přičemž pokud žalobce doložil, že mu moldavská ambasáda odmítá vydat nový cestovní doklad. Bude-li cestovat do domovského státu, musí počítat s letitým odloučením od

nezletilé dcery i manželky, neboť mu bude uložen duplicitní trest odnětí svobody. Skutečnost, že uvedená hrozba je trvajících rázu vyplývá i ze zadržení žalobce v Itálii. Ani Itálie nevydala žalobce do Moldavska, kdy navzdory tomuto Moldavsko stále trvá na vydání, což dokládá jeho politickou potažmo korupční motivaci. Žalovaný správní orgán tak chybně interpretoval provedené důkazy, nezjistil skutečný stav věci a vydal tak nepřezkoumatelné rozhodnutí. Pronásledování žalobce je podle jeho názoru zjevné a mělo by být odměněno minimálně udělením doplňkové ochrany, potažmo humanitárního azylu.

III.

Vyjádření žalovaného

3. Ve vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost žaloby a nesouhlasil s ní, neboť neprokazují, že by žalovaný porušil některá ustanovení správního řádu, případně zákona o azylu. Podle žalovaného v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce je jeho obava z vyhoštění do Moldavska, a to v případě zrušení jeho trvalého pobytu z důvodu nezajištění si platného moldavského cestovního dokladu. Žalovaný ve svém vyjádření plně odkázal na napadené rozhodnutí.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

V.

Rozhodnutí soudu

5. Žaloba je nedůvodná.
6. Dle § 12 zákona o azylu „*Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec*
a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“
7. Dle § 14 zákona o azylu „*Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen "humanitární azyl") z humanitárního důvodu. Rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 2 azylanta, kterému byl udělen humanitární azyl, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí humanitární azyl za účelem sloučení rodiny; § 13 se použije obdobně.*“
8. Podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu „*Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

a) trest smrti nebo poprava,

b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo

c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.“

9. Žalobce v žalobě tvrdil, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12, ust. § 14 a ust. § 14a) zák. o azylu. Soud má za to, že odůvodnění neudělení těchto forem mezinárodní ochrany je v napadeném rozhodnutí dostatečné, srozumitelné a logické a soud se s jeho závěry ztotožnil.
10. Ze žaloby vyplývá, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu na území ČR proto, že je jeho obava z trestního stíhání a odsouzení v zemi původu za týž skutek, za který již byl odsouzen v ČR. Současně se žalobce obává, že mu bude zrušen jeho trvalý pobyt a následně že bude vyhoštěn do Moldavska proto, že mu byla v Moldavsku i v ČR zamítnuta žádost o cizinecký pas.
11. V pohovoru před správním orgánem žalobce uvedl, že asi 8 let zpátky jeho kamarád B. v Moldavsku chtěl prodat drogy, které koupil v ČR. Na moldavských hranicích byl ale zadržen a Moldavská policie zjistila, že jde o syna příslušníka moldavské antikorupční policie. Příklad prostě tzv. přikryli, udělali z B. agenta policie a B. měl žalobce nabádat, aby z ČR do Moldavska posílal drogy, že to bude všechno pod dohledem policie. Když však byl žalobce v ČR obviněn, B. přijel z Moldavska a byl v jeho případě veden jako svědek. No a podstata obvinění žalobce v Moldavsku je ta, že B. do Moldavska posílal drogy. To je sice pravda, sám se k tomu přiznal a s českou policií plně spolupracoval. Drogy do Moldavska poslal jednou a bylo to pod dohledem policie, bylo to na žádost B. Žalobce si myslí, že v tom hraje roli rodina B., chtějí se odvděčit za to, že jejich syn nebyl odsouzen a předhodili policii jeho, jako někoho, kdo organizuje distribuci drog do Moldavska. Proto to řízení i tak dlouho trvá, stále to prodlužují a chtějí, aby žalobce nesl zodpovědnost za to, co udělal B. Žalobce uvedl, že nemá zájem o to, aby se ten proces v Moldavsku nějak rozjel, aby ho v nepřítomnosti odsoudili, proto není nijak aktivní a do případu nezasahuje. Doplnil, že to má samozřejmě svá rizika, může se mu stát to co v Itálii, že tam bude na základě moldavského zatykače zadržen. Tady v ČR se to stát již nemůže, zde byla extradice zamítnuta, a to stejné v Itálii. V případě jeho návratu do Moldavska se obává, že půjde do vězení a že jeho případ bude ovlivněn otcem B. Oni vědí, že extradice byla zamítnuta a že jmenovaný již byl odsouzen zde v ČR, vědí, že to je celé nesmysl, K tomu žadatel na dotaz správního orgánu upřesnil, že oni prostě čekají, až se jim to podaří, až ho někdo do Moldavska vydá. Z toho důvodu žádá o mezinárodní ochranu, bojí se, že když nemá moldavský cestovní doklad, přijde zde o trvalý pobyt, a bude moci být do Moldavska vyhoštěn. Proto žádá o azyl, aby se to nestalo. Moldavsko vůbec nereflektuje, že zde byl již odsouzen a že extradice byla zde i v Itálii zamítnuta. Neví, jak by to pak vypadalo v Moldavsku, když za sebou nebude mít třeba českou justici, Moldavsko prostě odmítá jakoukoliv spolupráci. Na dotaz správního orgánu upřesnil, jaké postavení má v Moldavsku otec zmiňovaného B., uvedl, že je jedním z hlavních představitelů protikorupční policie, něco jako náměstek ředitele této policejní jednotky. Celým jménem se jmenuje V. B. Žalobce ho zná osobně, byl u nich v rodině a dodal, že proti této rodině nic nemá, nevydírá je nebo něco podobného. Problém mají oni, využili žalobce, aby se odměnili policii za syna, aby operace, kde figuroval jako policejní

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

agent, neskončila na nule. Do ČR žalobce přijel asi ve 13 letech, v ČR rovněž žije jeho rodiče a sestra, a i on sám zde má svoji rodinu, s Moldavskem nemá prakticky nic společného.

12. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že v ČR prakticky žije od roku 2010, má zde trvalý pobyt, naposledy na území ČR vstoupil v roce 2017. Byl odsouzen za drogovou činnost, prostě spojoval dva lidi, kteří obchodovali, on sám žádné drogy neprodával. V roce 2017 byl odsouzen k peněžitému trestu, oficiálně za zneužití platební karty. Momentálně vůči němu něco probíhá i v Moldavsku, týká se to jeho odsouzení v roce 2020. Oficiálně je stíhán za tu stejnou věc, za kterou byl odsouzen v ČR. Žádost o jeho vydání, extradice byla ale zamítnuta, a to z toho důvodu, že se jedná o stejnou věc, za kterou byl v ČR již odsouzen. Minulý rok byl v Itálii na dovolené zadržen policií, kvůli moldavskému zatykači. Když to ale Itálie prověřovala, došli ke stejnému závěru, že jde o stejnou věc jako tady v ČR a že nemůže být vydán do Moldavska. Důvodem jeho žádosti je jeho trestní stíhání v Moldavsku, které ale vůbec nemá probíhat, protože byl za tento trestný čin odsouzen v ČR, Moldavsko mu odmítá prodloužit jeho cestovní doklad, a tak se dostal do situace, že si nemůže prodloužit svůj trvalý pobyt v ČR. V Moldavsku mu hrozí trest přes 20 let za něco, za co zde dostal podmínku. V ČR žije mnoho let, má zde rodinu, stabilní zázemí, podniká a nemá žádné problémy.
13. Součástí správního spisu je rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 7. 2024 čj. OAM-30521-12/CD-2024 o zamítnutí žádosti žalobce o vydání cizineckého pasu dle § 113 odst. 6 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že pokud existuje překážka vydání cizineckého pasu v podobě trestního stíhání v domovském státě, má žadatel usilovat o jeho zastavení. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2024 sp. zn. Nt 405/2023, o nepřipustnosti vydání žalobce k trestnímu stíhání do Moldavské republiky, neboť trestní stíhání pro týž skutek skončilo v ČR pravomocným rozsudkem, vyplývá podle správního orgánu, že příslušné moldavské orgány mají zájem o vydání žalobce k trestnímu stíhání, z čehož však nevyplývá, že by žalobce byl v zemi původu automaticky odsouzen. Moldavská republika je demokratickým státem, který v současné době usiluje o členství v EU, a který tak jistě respektuje zásady mezinárodního práva. V případě trestního řízení má žalobce možnost uvádět skutečnosti na svou obhajobu a předkládat důkazy svědčící v jeho prospěch, vč. existence již pravomocného odsouzení v ČR za týž skutek. Žalobce má možnost spolupracovat se zvoleným advokátem, který bude prosazovat jeho zájmy a práva.“
14. Dle názoru soudu nebyly splněny v dané věci podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu, tj. pro uplatňování politických práv. Žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalobce nikdy nebyl členem žádné politické strany a ani nebyl nijak politicky aktivní.
15. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí k možnosti udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu dále konstatoval, že *„žalobce z vlasti do ČR naposledy vycestoval v roce 2017 na základě platného cestovního dokladu, v ČR však fakticky pobýval od svých 13 let, tedy od roku 2010 a do Moldavska jezdil ke své babičce. Žalobce má, dle lustrace v Cizineckém Informačním systému, ode dne 29. 10. 2014 vydané povolení k trvalému pobytu na území ČR „rodinný příslušník občana ČR trvalý“. Žadatel se v průběhu řízení nezmínil o žádných svých činech, které by bylo možné považovat za politicky motivované a za takové, které by v té souvislosti vyvolaly jakýkoliv zájem státních orgánů Moldavska. Žalobci ve vlasti hrozí trestní stíhání pro trestný čin*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

účasti na organizaci nezákonné distribuce drog, etnobotanických rostlin a jim podobných za účelem získání prospěchu a za trestný čin účasti na organizaci trestného činu pašování, tedy z důvodů, které nelze podřadit pod důvody uvedené v § 12 písm. a) zákona o azylu. Usnesením Městského soudu v Praze č. j. Nt 405/2023 ze dne 23. 3. 2023 bylo vydání žadatele k trestnímu stíhání, na žádost Moldavské republiky, shledáno jako nepřipustné. Správní orgán uzavírá, že v době vydání tohoto rozhodnutí nehrozí žalobci jeho nedobrovolné vycestování do Moldavska.

16. *Po posouzení tvrzení žalobce nedospěl správní orgán k závěru, že by mohl ve vlasti pocítovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Správní orgán konstatuje, že důvody pro udělení azylu na základě § 12 písm. b) zákona o azylu jsou taxativně vymezeny, to znamená, že jim žádné jiné podřadit nelze. V této souvislosti správní orgán poukazuje především na to, že žalobce neuvedl, že by měl ve vlasti problémy z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu v případě návratu do vlasti takové pronásledování hrozilo. Žalobci hrozí trestní stíhání za trestný čin účasti na organizaci nezákonné distribuce drog, etnobotanických rostlin a na organizaci pašování, tedy z důvodů, které nelze podřadit pod důvody uvedené v § 12 písm. b) zákona o azylu.“*
17. *Soud se ztotožnil s uvedenou argumentací obsaženou v napadeném rozhodnutí, tj. že žalobci nesvědčí žádný z důvodů pro udělení azylu, které jsou taxativně uvedeny v § 12 písm. b) zákona o azylu, nehrozí mu pronásledování z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, tudíž nebyly splněny podmínky pro udělení azylu ani podle § 12 písm. b) zákona o azylu.*
18. *Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále konstatoval, že „k tvrzené obavě za zrušení trvalého pobytu žalobce z důvodu skončení platnosti jeho moldavského cestovního dokladu, správní orgán odkazuje na zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Důvody pro zánik platnosti a zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu jsou upraveny v § 76-77 a § 87m zákona, žádný ze zákonem uvedených důvodů zániku platnosti nebo zrušení platnosti k trvalému pobytu se však nevztahuje na situaci žadatele s jeho aktuálně neplatným cestovním dokladem, případně s jeho aktuálně neplatnou kartou trvalého pobytu. Trvalý pobyt žadatele nezaniká ani podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnímu orgánu rovněž není známo, že by bylo povolení k trvalému pobytu žalobce ke dni vydání tohoto rozhodnutí zrušeno nebo, že by probíhalo řízení o zrušení jeho trvalého pobytu nebo mu bylo uloženo správní či soudní vyhoštění. Podle zjištění správního orgánu podal žalobce svou žádost o udělení mezinárodní ochrany až po zamítnutí žádosti, na základě které, se neúspěšně domáhal vydání cizineckého pasu. V rozhodnutí MV ČR, OAMP, č.j.: OAM-30521-12/CD-2024 ze dne 1. 7. 2024, správní orgán podrobně posoudil důvody žádosti a uzavřel, že žalobce správnímu orgánu dostatečně neprokázal, že je osobou, která si z důvodu na jeho vůli nezávislých nedokáže opatřit cestovní doklad země původu ve smyslu ust. § 113 odst. 6 písm.. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Žalobce se následně na místo dodatečného prokázání skutečnosti, které by mu přisvědčovaly k vydání cizineckého pasu, nebo na místo toho, aby se aktivně zasadil o zastavení trestního stíhání v Moldavské republice, rozhodl podat žádost o udělení mezinárodní ochrany. Situaci s trestním stíháním ve vlasti však dále nijak neřeší, když v průběhu pohovoru uvedl, že do případu v Moldavsku nijak nezasahuje, není v tom nijak aktivní a nemá zájem, aby se ten proces v Moldavsku nějak rozjel. Je však právě na samotném žalobci a v jeho zájmu, aby situaci se zastavením trestního stíhání v*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Moldavsku aktivně řešil, což může nepochybně učinit i prostřednictvím zvoleného právního zástupce, tedy bez nutnosti svého návratu do vlasti.“

19. Ohledně žádosti žalobce, aby jeho situace byla zohledněna udělením azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu, žalovaný k tomuto uvedl v napadeném rozhodnutí, že „správní orgán se v této souvislosti zabýval zejména rodinnou, sociální a ekonomickou situací žadatele o udělení mezinárodní ochrany a přihlédl i k jeho věku a zdravotnímu stavu, přičemž konstatuje, že žalobce je dospělou, plně právně způsobilou a praceschopnou osobou, která je objektivně schopna zajišťovat si životní potřeby, je zcela zdravý. Žadatel v ČR pobývá od svých 13 let tedy od roku 2010 a dle lustrace v cizineckém informačním systému má od roku 2014 vydané povolení k trvalému pobytu na území ČR. Žadatel je ženatý, má dceru Marii. V ČR žijí i rodiče a sestra žalobce. Žádost podal z důvodu obav z vyhoštění do Moldavska, a to v případě zrušení jeho trvalého pobytu z důvodu nezajištění si platného moldavského cestovního dokladu. Správní orgán na tomto místě odkazuje na své zdůvodnění k neudělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, ve kterém se podrobně zabýval obavou žadatele, když závěrem konstatoval, že žadateli v době vydání tohoto rozhodnutí nehrozí jeho bezprostřední nedobrovolné vycestování do země jeho původu. Obavy žadatele správní orgán vyhodnotil jako nedůvodné a zároveň neshledal žádný důvod k udělení humanitárního azylu. Nad rámec uvedeného správní orgán podotýká, že na udělení humanitárního azylu není právní nárok a žalobce se jeho udělení nijak výslovně nedomáhal a připomíná rovněž, že humanitární azyl je udělován pouze za výjimečných okolností v případech, kdy nebyl shledán důvod pro udělení azylu dle § 12, kdy by bylo zcela „nehumánní“ azyl neudělit, v případě žadatele však na základě výše uvedeného správní orgán takové skutečnosti neshledal“
20. Uvedené odůvodnění neudělení azylu z humanitárního důvodu považuje soud za dostatečné a logické, přičemž soud připomíná, že žalovaný zdůraznil okolnost, že vycházel z *aktuální* žalobcovy situace, kdy v době vydání napadeného rozhodnutí žalobci bezprostředně nehrozí vycestování z ČR, není známo, že by žalobci byl zrušen trvalý pobyt, a tudíž se žalobce nemůže odůvodněně obávat potrestání v Moldavsku za skutek, za který již byl pravomocně odsouzen v ČR.
21. Je na uvážení správním orgánem, zda humanitární azyl udělí či nikoli, a soud pouze přezkoumává, zda bylo rozhodnutí o neudělení řádně zdůvodněno. V daném případě rozhodnutí správního orgánu vyhovělo těmto požadavkům, a je tak v souladu se zákonem.
22. Ohledně posouzení, zda žalobce splňuje podmínky udělení § 14a zákona o azylu, soud konstatuje, že i ve vztahu k možnosti udělení doplňkové ochrany byla situace žalobce posuzována především z hlediska jeho vyjádření.
23. Dle názoru soudu za této situace ob stojí citované odůvodnění napadeného rozhodnutí, které vychází ze žalovaným opatřené informace o zemi původu. Správní orgán k situaci v Moldavsku opatřil Informaci OAMP, Moldavsko – Základní přehled o zemi ze dne 8.10. 2024 a Informaci OAMP, Moldavsko - Bezpečnostní a politické situace v zemi ze dne 14. 11. 2024. Podle těchto informací Moldavsko je parlamentní demokracie, ústava země s odkazem na Všeobecnou deklaraci lidských práv garantuje základní práva a svobody včetně svobody volného pohybu a zákazu mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Ústavní a právní rámec soudnictví (změny vstoupily v platnost v dubnu 2022) je do značné míry v souladu s evropskými standardy. Došlo též ke konsolidaci pořádkových složek a soudních struktur. Ústava počítá s právem na spravedlivý a veřejný proces a justice toto právo do jisté míry prosazovala. Zákon předpokládá v trestních věcech nevinu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

obžalovaných. Ústava a zákon stanoví právo každé osoby napadnout zákonnost svého zatčení nebo zadržení u soudu a vláda tyto požadavky obecně dodržovala.

24. Neudělení doplňkové ochrany žalovaný odůvodnil zejména odkázáním na část odůvodnění týkajícího se nesplnění podmínek dle § 12 písm. b) zákona o azylu, a dále zdůraznil, že *„žadateli v době vydání tohoto rozhodnutí nehrozí bezprostřední nedobrovolné vycestování do země původu. Obavy žadatele správní orgán vyhodnotil jako nedůvodné a žadateli tedy nehrozí skutečné nebezpečí vážné újmy“*.
25. Soud stejně jako žalovaný považuje za zásadní, že žalobci nehrozí bezprostřední vydání k trestnímu stíhání do země původu, neboť toto bylo usnesením soudu prohlášeno za nepřípustné.
26. Současně soud poukazuje na ve správním řízení opatřené, výše označené, informace o Moldavsku, podle nichž nastavuje tato země postupně principy právního státu ve smyslu evropských standardů. Lze proto předpokládat v tomto státě též dodržování zásady ne bis in idem v rámci žalobcova trestního řízení. K případnému prokázání opaku je nezbytné, aby žalobce ve své trestní věci v zemi původu byl dostatečně procesně aktivní, tj. aby bylo zřejmé, že mu je odpírána právní ochrana ze strany státních orgánů.
27. V postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí soud nenalezl nedostatky, které by byly způsobilé ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu. Žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Všemi zjištěnými okolnostmi v této věci se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval, s čímž se zdejší soud ztotožnil.
28. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, neboť žalobcem uváděné skutečnosti nesvědčí o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Veškeré úvahy žalovaného v tomto směru shledal soud přezkoumatelnými. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 16. května 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.